LAHJAKSI OLETTE SAANEET
LAHJAKSI ANTAKAA

Vera

Riihimäen Idäntyön kuulumisia
toukokuu 2007

Huhtikuussa toteutuneet matkat

Matka Pyhän Olgan sairaalaan
3.-5.4

Jukka otti minut ja Toinin kyytiin Riihimäen asemalta tiistai-aamuna puoli yhdeksän aikaan. Auton kyydissä oli, paitsi tavaroita lastensairaalaan, myös mm. sohva Tonjan tyttären, Anjan uuteen kotiin. Haimme vielä Manna-avusta 200 kg vauvanruokaa sairaalaan viemisiksi. Rajalta pääsimme hienosti yli paperin avulla, jonka Sv.Olgan sairaalaan vastaava lääkäri V. Jurevich Detkov on meille tehnyt. Ajoimme siis Viipurin kautta, tarkemmin sanottuna Kalininan kylän kautta ja veimme sohvan ym. Anjalle. Pääsimme samalla ihastelemaan perheen uutta tulokasta, 10 pv vanhaa Nastja-vauvaa! Pietariin päästyämme jätimme Toinin metrolle ja kävimme Murugoveilla suunnittelemassa seuraavaa päivää. Tällä kertaa myös Andrei oli kotona ja keskustelimme monista asioista. Marina oli taas tapansa mukaan valmistanut meille herkullista ruokaa.

Seuraavana päivänä haimme Marinan kyytiin ja lähdimme kohti lastensairaalaa. Detkov otti meidät ilahtuneena vastaan, mutta pahoitteli kiireitään ja sanoi että jatkossa vs. sairaanhoitaja Ljubov (suom. rakkaus), ottaisi meitä vastaan. Aloitimme yhteistyön hänen kanssaan teepöydässä istuen ja hän kertoi meille todella paljon sairaalan toiminnasta ja puheemme kääntyi myös uskonasioihin (!). Edellisellä kerralla pidimme näistä asioista matalaa profiilia ja esittäydyimme vain avustusjärjestöksi. Ljubovin elämäntyö on selvästikin tämä sairaala. Hän kertoi että kaikki edellisellä kerralla viemämme apu oli mennyt perille ja tarpeeseen ja he ovat kovin kiitollisia siitä! Ljubov vei meidät inva-osastolle, jossa lapset ikävuosiltaan 0-4v. käyvät saamassa kivuliaita

hierontahoitoja liikuntarajoitteisiin raajoihin. Hoito kestää n. kuukauden kerrallaan joka toinen tai kolmas kuukausi, ja tuon ajan yleensä köyhä yksinhuoltaja-äiti ja lapsi asuvat osastolla. Kuljimme huoneesta toiseen, joissa lapset makasivat surkeana huutaen hoitajan väännellessä jäseniä kovakouraisesti luonnottoman näköisiin asentoihin. Tästä hoidosta on kuitenkin kuulemma tuloksia. Erityisesti Marinalle otti koville, kun kotona on oma pieni poika. Toisissa huoneissa sitten taas majaili äitejä ja lapsia. Rukousaiheeksi jättäisin nyt ajatuksemme, jos seuraavalla kerralla voisimme järjestää osastolla äideille pienimuotoisen evankeliointitilaisuuden! Myös rahaa voi lahjoittaa vastasyntyneiden vaippoja ym. varten. Jos haluat tehdä lahjoituksia tähän työhön, laita lahjoitukseen viitenumeroksi 5111 ja rahasi menee juuri tänne, näiden lasten hyväksi.

Iltapäivällä kävimme vielä Jukan ja Liisan kummipojan Andrein luona. Hänelle tuntui myös kuuluvan ihan hyvää, hän oli kotona poikansa Sievan kanssa, joka on 4v. Hän on siis tällä hetkellä työttömänä. Istuimme hetken verran, Jukka jutteli Andrein kanssa ja minä leikin Sievan kanssa.

Kiirastorstaina lähdimme aikaisin asunnolta ja ajoimme suoraan Suomeen, sillä minun piti ehtiä pääsiäiseksi töihin.

Sanni-Maria

Käynti Sablinossa 5-7.4.

Starttasimme Riihimäeltä koko porukka perjantaina 5.4. aamulla. Jorma, ryhmänjohtaja-kuljettaja, Taimi tulkki, Tapani apukuljettaja, Asko ensikertalainen ja Helena.
Jorman asuntoautoon uppoaa tavaraa paljonkin, eikä sitä edes näy missään. Vähättelinkin sitä alkuun, mutta kohteisiin löytyikin runsaasti säkkejä tuliaisksi.

Igor Smirnovin kotiin Pietarissa veimme pöydän ja neljä tuolia ensimmäiseksi. Edellisellä käynnilläni olin huomannut tämän puutteen, ja varastolle tuli juuri ajoissa sopivat, kauniit huonekalut. Irina oli pikku Pashan kanssa kotona, kun menimme kantamuksinemme, Igor oli juuri hakemassa Mishaa ja Mashaa tarhasta. Illalla tapasimme Igorin uudelleen, koska olin unohtanut antaa hänelle avustusrahamme. Hän näytti jo kamerastaan kuvia pöytäryhmästä, joka oli koottu ja perhe istumassa ympärillä.

Sablinoon tuli aamulla Lugan junalta vielä musikanttimme Sergei Tsadunin ja ryhmämme oli koossa. Sablino on Pietarin eteläpuolella, noin 45 km kaupungista Moskovan suuntaan ja naistenvankila näkyy valtatiellekin.

Naisia kerääntyi kuuntelemaan meitä noin viisikymmentä. Jorma kertoi ensin terveisiä Riihimäeltä ja kertoi koskettavasti myös Raijan viimeisistä hetkistä ja siitä Raijan toiveesta, että Jorma ei edelleenkään jätä Sablinon vankilaa. Naiset vankilassa olivat kuitenkin vaihtuneet, eikä kukaan läsnäolevista ollut sitä joukkoa, joka oli rukoillut Raijan puolesta. Asko ensikertalaisena piti hyvän puheen. Meillä jäi aikaa myös rukouspalveluun ja teimme kaksi rukousryhmää. Eteen tulevat naiset pyysivät ensin rukousta vain omaistensa puolesta, vasta myöhemmin he uskalsivat avautua omien taakkojensa kanssa. Vain muutama uskova sisar oli joukossa.

Lopuksi jaoimme saippuoita, joita riittikin vankilan joka ryhmään.

Paluumatkalla Pietariin kävimme syömässä, ja jätimme Sergein Pulkovskajan lentoaseman lähellä pysäkille. Käytimme tällä matkalla vain uutta Pietarin ohitustietä, ja niin Asko ei päässyt näkemään lainkaan Pietarin hienoa, mutta ruuhkaisaa keskustaa.

Helena

Gaasa-Metallostroin matka
13.-15.4

Matkalla oli tällä kertaa mukana Lilja, Raija, Jukka, Sanni-Maria ja Helsingistä Kristiina ja Hilda. Auto oli jälleen hyvin täysi, sillä Jukka oli viemässä myös Tonjan tyttärelle Viipuriin isoa jääkaappia. Tullista kuitenkin pääsimme hienosti!

Poikkesimme siis Kalininan kylän kautta ja jätimme jääkaapin Anjalle. Pietarissa jakauduimme kukin menojemme mukaan, Raijan veimme sukulaisille ja Hilda lähti tulkiksi, Lilja meni tyttärelleen Jelenalle ja me loput kolme menimme Murugoville Marinaa tapaamaan. Kaikilla oli oikein mukava ilta.

Lauantai-aamuna lähdimme Gaasan vankisairaalaan. Jakauduimme tapamme mukaan miesten silmäosastolle ja naisten osastolle, porukkaamme liittyi vielä evankelista-muusikko Sergei Tsadunin. Gaasan jälkeen menimme ruokalaan, tapasimme Liljan kummipoikaa Germania. Ruokailun jälkeen lähdimme Sadovnikoville. Äiti ei ollut kotona, lapsia oli kuitenkin ihana nähdä.

Vaihdoin itse tässä vaiheessa porukkaa, sillä myös Kauniaisten raamattuopistolta oli tullut luokkatovereitani Pietariin opintomatkalle. Muu ryhmä lähti tapaamaan erästä entistä Metallostroin vankia Viktor Makarovia.

Sunnuntai- aamuna tapasimme jälleen toisemme metroasemalla matkalla Metallostroihin. Raamattuopistolta tuli viisi nuorta kanssamme vankilaan mukaan. Tulkeiksi lähtivät Liisa ja Eleonora, sekä Viktor Ivanov tuli kanssamme, kuten ennenkin. Tällä kertaa vankilan seurakunnan pojat olivat järjestäneet ulkoilmatilaisuuden ja vankeja oli runsaasti paikalla, yli 200. Lisäksi heitä oli kuuloetäisyyden päässä avonaisten ikkunoiden ääressä. Aurinko paistoi ja tilaisuus sujui loistavasti. Sasha Kirunov soitti `bändin` kanssa, me pidimme puheita ja nuorten ryhmä esitti pienen draaman. Kristiinan esittämään alttarikutsuun vastasi suuri joukko vankeja. Joimme vielä kupit teetä rukoushuoneella seurakunnan poikien kanssa ja lähdimme kotiin.

Tai osa porukasta lähti, minä jäin vielä nauttimaan keväisestä Pietarista raamattuopiston porukan kanssa pariksi päiväksi.

Sanni-Maria

Samohvalovissa 22-27.4.

Lähdimme Riihimäeltä sunnuntaina iltapäivällä, heti kun Kirsi pääsi työstä sairaalasta, Lahdesta poimimme Annelin kyytiin. Meitä oli siis viisi: Kirsi tulkki, Piia tulkki, Raili ompeluopettaja, Anneli ompeluopettaja ja Helena kuljettaja-keittäjä. Pietaristakaan emme saaneet lisävahvistusta. Igorin piti alun perin lähteä mukaan, mutta valtio oli määrännyt hänen autokoulun inssiajonsa päiväksi juuri 24.4. niin mikäpäs siihen auttoi. Maanantaina aamulla jatkoimme matkaa Pietarista kohti Novgorodia, Staraja Russaa, Holmia ja viimein Samohvalovia.

Novgorodissa poikkesimme viemässä pyörätuolin, rollaattorin, ompelukoneen ja kankaita invalidikeskukseen, johon olimme tutustuneet edellisellä kerralla. Sinne kuului hyvää, he olivat juuri saaneet auton keskukseensa, se oli vanha Volkswagen Transporter pikkubussi. Nyt on hyvä hakea invalideja keskuksen eri kerhoihin ja tapahtumiin! Ruotsalaisen invalidijärjestön edustajat, jotka heitä tukevat, olivat tulossa lähipäivinä heitä tapaamaan.

Illansuussa olimme perillä Samohvalovissa. Oikeastaan menimme suoraan Pustoskan taloon, joka on siis saman kuntoutuskeskuksen toinen päärakennus. Olimme silmät ja suu auki heti ovelta asti, talo oli kuin uusi! Kaikki siistiä, kaunein värein maalattu ja tapetoitu, puhtaat matot lattioissa, uudet ikkunanpuitteet ja tuvan huonekalut, käsityönä tehdyt. Sohvat verhoiltu, pitsiverhot ikkunoissa. Keittiö aivan loisti puhtauttaan! Värit taloon oli valittu ajatellen sitä, että tästä tulee naisten asuntola kesäleirien ajaksi, oli roosaa ja vaaleanpunaista, vaaleaa turkoosia, vaaleaa harmaata, valkoista…

Olimme varautuneet omin makuupussein hyvin, hyvin maanläheisiin olosuhteisiin, ja saimmekin makuupaikoiksemme prinsessakamarit, sängytkin oli pedattu valmiiksi! Sisävessakin oli, tosin perinteistä reikämallia omine ongelmineen.

Kaksi kuukautta oli mennyt tähän muodonmuutokseen neljältä mieheltä. Sergei Milov Pietarin Pelastusarmeijasta oli nyt pomona, toimme hänet tänne helmikuussa. Muut kolme olivat Sergei ja kaksi Andreita, he olivat olleet talossa useita kuukausia. Kaikki rakennustarvikkeet he olivat tähän mennessä saaneet isosta venäläisestä firmasta lahjoituksena.

Olivathan he kyllä paljon muutakin saaneet aikaan tällä välin. Mainitakseni vain luvat kolmen omakotitalon rakentamiseen, luvat 300 havupuukuution kaatamiseen. Tällaisten paperien hakemiseksi oli tarvittu useampiakin tiukkoja virastokierroksia.

Ensimmäisen omakotitalon perustukset lasketaan vielä tänä keväänä.

Tällä hetkellä oli menossa saunan vieressä olevan luhistumassa olleen talon kunnostus. Taloa oli nostettu ja alle tehty uusi perustus, väliseinät purettu, katto ja lattia korjattu, uudet ikkunat puitteineen tehty. Seuraavana on hirsiseinien levytys ja tapetointi ja uunin muuraus. Tämä talo luvattiin olevan valmis toukokuun loppuun mennessä. Siihen tulee kesäleirien ajaksi näiden neljän miehen asunto ja kesäkirkko.

Varsinainen kirkko on tulossa Morhovaan, joka on kylä noin 4-5 km päässä, sen entiseen punanurkkaan eli klubirakennukseen. Se on myös ostettu ja rakennussuunnitelmat hyväksytty.

Suunnitelmia siis on kovasti. Yksi puuttuu: raamisaha! Sen isäntä-Sergei antoi meille rukousaiheeksi. Paikka sille jo on, tarvetta on, työvoimaa on, puuta tulee olemaan ja lautoja tarvitaan! Vain saha puuttuu, Sergein mukaan 5000 euroa.

Niin, sitten ompelukurssista. Tämä oli kaikkiaan 11. kurssi Holmin ja lähiseutujen naisille. Ensimmäinen kurssijakso pidettiin syyskuussa 2005. Oppilaita oli nyt 14. Jokaiselle olemme antaneet ompelukoneen ”lainaksi”, kaksi saumuriakin on käytössä. Opetus on alkanut ihan alkeista, jotkut ovat vieläkin melko kömpelöitä. Useat ovat edistyneet hyvin, ompelevat itselleen ja lapsilleen vaatteita ja muuta. Olemme saaneet jo heidän tekemiään alusvaatteita vankiloihinkin. Naiset osaavat ottaa kaavat arkilta, leikata kankaan ja ommella kokoon. Vetoketjut tuottavat vielä ongelmia, ja muut vaikeat kohdat.

Kurssien tarve alkaa kohta olla ohi?

Kaksi täyttä päivää pöytien ääressä aherrettiin, Anneli, tulkkina Kirsi, ja Raili, tulkkinaan Piia, kiersivät naisen luota toisen luo. Jokainen halusi nopeasti valmista. Oli myös teknisiä ongelmia koneiden kanssa.

Diana, 11v, oli jäänyt pois koulusta kurssin vuoksi, ompeli jälleen itselleen puseron ja leikkasi jakun. Hän oli saanut myös äitinsä tulemaan kurssille, ja he olivat molemmat selvästi nopeita oppimaan ja tekemään. Illoin aamuin Helena kuljetti naiset koteihinsa, suurin osa oli Holmista, noin 20 km:n matkan takaa. Samalla oli hyvä käydä kaupoissa ostoksilla ruuanlaittoa varten.

Andreilla oli 25.4. syntymäpäivä, hän täytti 36 v. Vietimme sitä monimuotoisin juhlallisuuksin.

Torstaina lähdimme paluumatkalle täydellä autolla, Sergei ja Lena olivat tulossa Pietariin, Jelena ja Olga Staraja Russaan. Sehän merkitsi vain sitä, että meillä oli kuljettajana Sergei ja Staraja Russan kirkolla saimme Olgan toimesta vielä ruokaillakin!

Perjantaina aamusta sitten Pietarin asunnon rauhasta kotiinpäin. Kiitos Jumalalle!

Helena

RIIHIMÄEN IDÄNTYÖ ry Y 1877757-1
Koivukatu 21, 11710 Riihimäki

Keräystili: keräyslupa OKU 150 A
Rengon Säästöpankki 426211-233876
jäsenmaksut viite 5050
lahjoitukset viite 5005

Varasto Sepänkatu 5 gsm 0504925287
Avoinna arkisin klo 9-15
Muina aikoina soita alla oleviin numeroihin.

Vastuuhenkilöt:
Puheenjohtaja
Helena Jokinen 0503734070
e-mail: risto.jokinen@pp4.inet.fi

Sihteeri: Tapani Vanhala 0400307475
e-mail: tapani.vanhala@kolumbus.fi

Jäsenluettelo, osoitteisto
Jukka Järvi 0503828008
e-mail: jjukka@kolumbus.fi

Rahastonhoitaja Mikko Ilomäki 0407587254
mikko.ilomaki@phnet.fi

Holmroos Jorma 0400433819
Vesala Raija 0407771239
Juntumaa Soili 0505525529
Arola Pirkko 0505266121
Seppänen Sanni Maria 0400823755

Websivut: www.riihimaenidantyo.fi